

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt Primvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

SAXONIAE
LIBER QVARTVS.

CAPVT PRIMVM.

Ouo vt ordiamur principia
res nouitate primas, rerum
ordo largitur. Annus era
post mundo terrisq; natum
Christū DCCCC L. cū
rebus in Italia laborantib;
sub Berengario, Otto iam
vndiq; victor in eam prouin-
ciam vocaretur: Non grauatur victoriosus rex labori-
bus & impensis illustrem quondam prouinciarū domi-
nam ex seruitute vendicare. Tentarunt hoc ante illum
Burgundi Francique, & aliquot annis in Italia regna-
uerunt: sed stirpem hostilem excindere non poterant:
quod quo sit ordine factum, vt res planior fiat, paulo
altius repetens, expediam. Sub imperio Arnulphi Imper-
atoris cū Italia hinc Vngaris, inde verò Saracenisla-
ceraretur, Longobardiq; Romanum populum, quem
Carolus Magnus in ditionem Italie aliquantam restitu-
erat, contemnerent: Romani, ceteriq; Italie maiori
Berengarium natū maiorem Foroiuliensem ducem, cre-
auère Imperatorem: præcipue quia diù nullum illius pra-
sidium in Romanorum Imperatore, vt dixere, fuit: &
Arnulphus alioquì Imperator fortissimus, Germaniæ
bus magnis implicitus teneretur. Hūc ergò Imperatorem
creauère Romani aduersus superbiam Longobardorum,
qui in ea prouincia proteruire videbantur: Et ad pro-
hibendas incursionses barbarorum, quas tum experie-
ban-

bantur ab Saracenis & Vngaris. Sed tamen non ea fuit
totius Italiae concordia, vt vno principe contenta mane-
ret: Nam alij Guidonem quendam Spoletanum ducem,
regem Italiae declarauerunt: Qui principes in se con-
uersis armis, diu digladiati sunt: & vires quas defen-
dēd& Italiae iustiūs impenderent, mutuis vulneribus ab-
sumperunt. Prima quidem congreſſione Guido præua-
luit: sed viribus auctus Berengarius, superior mansit, ita
vt Guido suis se finibus continere cogeretur. Berengarius
cum Arnulpho Imperatore etiā fœdera iunxit: ex quo-
rum formula cùm mutuo sibi præſidio fieri iuberentur,
poscenti Berengario, primus Arnulphus Senebaldum fi-
lium cum copijs in Guidonem misit in Italiam. Ille veni-
ens nihil egit, prudenter diſsimulans principes mutuis se
viribus lacerari, vt patri, si fieri posset, restitueret Itali-
am. Quo comperto, Berengarius actis gratijs Senebal-
dum remisit. Ipſe quoquè Arnulphus vocatus à summo
Pontifice Formoso in Italiam, fertur cum expeditis af-
ſendiffe: & capto Bergomo, præfectum eius Ambroſium
ſuspendio necauiffe, Guidonem expuliffe, vxorem eius
obſediffe, urbem Romam adiſſe in consolationem Pon-
tificis: Sed eo redeunte, Guido breui mortuus est, relictus
filio Lamberto in principatu. Berengarius venientibus
iterū in Italiam Vngaris ſe opponit: ſed ommem penè
quindecim millium perdidit exercitum. Graculus Im-
perator cùm pro ſe Italiam obtinere non posſet, fertur in
eam lacerādam inuitāſſe Saracenos: Illi Calabros, Sa-
lentinos, Apulos, Campanos, peruagati, aduſque urbem
Romam omnia ferro & igne fœdarunt. Albericus erat
vir in Hetruria clarus, frater, vt ferunt, Pont. Iohannis
X. Is armata Romana iuuentute, & eductis quoſ po-
terat millibus, Saracenis ſe obiecit & retrò preſſit. Orta

autem simultate inter Albericum & Romanos, cum in uicem in se ducerent, Albericus marchio retundendu Romanis Vngaros fertur in uitasse. Illi venientes, non agrum Romanum, quod in pactis erat, sed Hetruriam, quam ille volebat immunem, abrudebant. Ita perfidiversa est in authorem.

CAPUT II.

Nihil tum Berengarius, nihil Arnulphi filius Ludouicus Imperator egere: Sed iam primus Berengarius in fata concepit, relicto filio cognomine, qui Ludouicum Romanæ prouinciae, & Burgundia regis Bosonis filium, cum copijs in Italiam venientem occurrens prælio fudit: captumq; cogit Italianam abiurare: nè vñquam in illam arma aut duceret, aut mitteret. Sed tamen eius iurisurandi breui oblitus Burgundia per Tridentinos reuersus, Veronam cepit: sed non denuo tenuit: nam exercitum illò ducens Berengarius II. vi bem recepit. Pacti ante deditiōnē abitum Burgundi, dimittuntur. Cum ergo Berengarius Vngaris quoque deliniendis operam impedit, reliquam Italianam pacare contendit: quod malè potentes non paſsi, cùm armatis formidarent, Rodulphum Burgundionum regem in Italiam vocauerunt. Ille cum exercitu veniens, pulsi Berengario, regnum eius inuadit, & tribus annis traxit: Erat autem prouincia, quæ nunc Longobardia nuncupatur. Profuit Berengario fœdus quod recensuerat cum Vngaris: nam ad illos confugiens, transacto triennio, in Italiam per illos reduci tentatur. Duce Salardo Vngari reuertuntur: omnia vastant, Papianum etiam capiunt: Quod cernentes Itali qui Rodulphum vocauere, quām nihil esset in eo aduersus Vngaros presidij, Hugonem Arelatensem vocauere. Illi venienti cum

excl^e